

Poz. 15

DECYZJA NR 5/73

Naczelnika Powiatu w Gryfinie

z dnia 28 grudnia 1973 r.

w sprawie zatwierdzenia planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego terenów przeznaczonych pod budownictwo mieszkaniowe jednorodzinne w Gryfinie na „Górnym Tarasie”.

Na podstawie art. 23 ust. 2 i art. 25 ust. 1 ustawy o planowaniu przestrzennym z dnia 31 stycznia 1961 roku (Dz. U. Nr 7, poz. 47) w związku z art. 99 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 roku o radach narodowych (Dz. U. z 1973 r. Nr 47, poz. 277) postanawia się, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego terenów przeznaczonych pod budownictwo mieszkaniowe jednorodzinne w Gryfinie na lata 1973—1980, wykonany na planszy podstawowej w skali 1:1000 wraz z ustaleniami realizacyjnymi, opracowany przez Zespół Usług Projektowych w Gryfinie.

Postulaty zawarte w założeniach programowych i opisie technicznym do planu dotyczące programu usług, uzbrojenia terenu itd. traktuje się jako wytyczne do działalności inwestycyjnej zainteresowanych wydziałów.

§ 2.

Wykonanie decyzji porucza się Kierownikowi Wydziału Gospodarki Komunalnej, Przestrzennej, Ochrony Środowiska i Komunikacji.

§ 3.

Decyzja podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Naczelnik Powiatu
Bronisław Hornik

Poz. 16

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE NR 10/74

Naczelnika Powiatu w Kamieniu Pomorskim

z dnia 22 stycznia 1974 r.

w sprawie zakazu konsumpcji piwa w punktach sprzedaży detalicznej w powiecie kamieńskim.

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 25 lutego 1964 roku o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) w związku z art. 99 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1973 r. Nr 47, poz. 277) Naczelnik Powiatu w Kamieniu Pomorskim zarządza, co następuje:

§ 1.

Wprowadza się we wszystkich punktach sprzedaży detalicznej w powiecie kamieńskim zakaz konsumpcji piwa jasnego w miejscu jego nabycia (wyszynk).

§ 2.

Zakaz powyższy nie dotyczy:

- 1) punktów gastronomicznych posiadających zaplecze przystosowane do tego typu konsumpcji (pijalnie piwa, bary, restauracje, kawiarnie itp.),
- 2) rożnów, w przypadku spożywania piwa wraz z konsumpcją artykułów z rożna.

§ 3.

Zaleca się wprowadzenie wszelkich udogodnień związanych z nabywaniem piwa na wynos.

§ 4.

Naruszenie przez konsumenta zakazu, o którym mowa w § 1 — karane będzie grzywną w wysokości od 100—1000 zł.

§ 5.

Zarządzenie niniejsze przedłożone zostanie do zatwierdzenia na najbliższej sesji Powiatowej Rady Narodowej w Kamieniu Pom.

§ 6.

Zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej i wchodzi w życie z upływem 14 dni od daty wydania tego dziennika.

Naczelnik Powiatu
Michał Wasilewski

UCHWAŁA NR II/8/74

Powiatowej Rady Narodowej w Kamieniu Pomorskim

z dnia 23 stycznia 1974 roku

w sprawie zatwierdzenia zarządzenia porządkowego Nr 10/74

Naczelnika Powiatu w Kamieniu Pomorskim

z dnia 22 stycznia 1974 r.

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47) Powiatowa Rada Narodowa w Kamieniu Pomorskim postanawia, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się zarządzenie porządkowe Naczelnika Powiatu Nr 10/74 z dnia 22 stycznia 1974 roku w sprawie zakazu konsumpcji piwa w punktach sprzedaży detalicznej w powiecie kamieńskim.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Przewodniczący Rady
Zenon Pacześny

Poz. 17

zm. 1978 v.
Nr. 6 pr. 38

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE NR 1

Dyrektora Szczecińskiego Urzędu Morskiego

z dnia 20 stycznia 1974 r.

w sprawie bezpieczeństwa pożarowego na obszarze morskich portów i przystani.

Na podstawie art. 7 w związku z art. 2 pkt 1 i 7 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35) zarządza się, co następuje:

Rozdział I

PRZEPISY WSTĘPNE

§ 1.

1. Przepisy zarządzenia regulują sprawy w zakresie bezpieczeństwa pożarowego na obszarze morskich portów i przystani, leżących w zakresie właściwości terytorialnej Szczecińskiego Urzędu Morskiego.
2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o kapitanacie portu należy przez to rozumieć również bosmanat portu.

§ 2.

Zarządzeniu podlegają wszystkie obiekty budowlane stałe i tymczasowe, tereny portowe, place składowe i jednostki pływające na obszarze morskich portów i przystani oraz znajdujące się na tym obszarze urządzenia budowlane związane z budynkami, instalacje przemysłowe i techniczne.

§ 3.

Zarządzeniu nie podlegają jednostki pływające oraz tereny i urządzenia portowe Marynarki Wojennej, Wojsk Ochrony Pogranicza, Milicji Obywatelskiej jak również tereny i urządzenia pozostające w Zarządzie Kolei Państwowych.

§ 4.

Zarządzenie nie narusza przepisów szczególnych o ochronie przeciwpożarowej dotyczących:

- 1) obowiązków kierowników zakładów pracy w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego swych zakładów,
- 2) obowiązków administratorów lub użytkowników nieruchomości i mienia przydatnego w akcji ratowniczej, sposobu zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków, pomieszczeń i gruntów oraz użycia będących w ich posia-

- daniu środków służących do alarmu i akcji ratowniczej,
- 3) obowiązków osób fizycznych w zakresie współdziałania w zapobieganiu i zwalczaniu pożarów.

§ 5.

1. Nadzór nad ogólnym stanem bezpieczeństwa pożarowego na obszarze morskich portów i przystani, sprawowany przez Szczeciński Urząd Morski, wykonywany jest przez inspektorów ochrony przeciwpożarowej Szczecińskiego Urzędu Morskiego.
2. Inspektorzy ochrony przeciwpożarowej Szczecińskiego Urzędu Morskiego są upoważnieni do:
 - 1) przeprowadzania dorywczych kontroli obiektów określonych w § 2 pod względem dostosowania ich do przepisów obowiązujących w zakresie bezpieczeństwa pożarowego oraz kontroli bezpiecznego przeładunku, właściwego rozmieszczenia i składowania materiałów niebezpiecznych.
 - 2) sprawdzania wyposażenia poszczególnych obiektów lądowych w sprzęt i urządzenia przeciwpożarowe według obowiązujących norm,
 - 3) sprawdzania gotowości i sprawności wszelkich urządzeń przeciwpożarowych w obiektach lądowych i na statkach,
 - 4) sprawdzania przestrzegania wszelkich przepisów i instrukcji bezpieczeństwa przeciwpożarowego.

Rozdział II

ZAPOBIEGANIE POŻAROM

§ 6.

1. Użytkownicy budynków, placów, magazynów i składowisk obowiązani są dbać, aby:
 - 1) hydranty pożarowe znajdujące się w obrębie użytkowanej nieruchomości były łatwo dostępne i oznakowane oraz utrzymane w należytej gotowości do natychmiastowego użytku,
 - 2) hydranty podziemne tak w obrębie użytkowanej nieruchomości jak i na ulicach i drogach publicznych przed tymi nieruchomościami były oczyszczone, a w porze zimowej odsnieżone i posypane solą.
2. Zakłady dostarczające wodę do celów gospodarczych i pożarowych użytkownikom portu i przystani, obowiązane są do przeprowadzania co najmniej 4 razy do roku sprawdzania, konserwacji i ewentualnych remontów wszelkich urządzeń hydrantowych na ulicach i drogach publicznych. Zakłady te obowiązane są również do natychmiastowego remontu instalacji hydrantowych w razie zawiadomienia o ich uszkodzeniu.

§ 7.

Wykonywanie prac spawalniczych jak też innych z otwartym ogniem na nabrzeżach portowych dozwolone jest jedynie za każdorazową zgodą kapitanatu portu i po uprzednim zawiadomieniu zakładowej służby ochrony przeciwpożarowej.

Nie dotyczy to nabrzeży pozostających w użytkowaniu stoczni i warsztatów remontowych oraz samych statków.

§ 8.

1. Wędzarnie wszelkiego rodzaju powinny się znajdować w komorach ze ścianami niepalnymi z takim samym sufitem, podłogą i drzwiami.
2. Dymniki na dachu wędzarni oraz okapy nad komorami pieca wędzarniczego winny być wykonane z materiału niepalnego.
3. Do komór pieca wędzarniczego nie mogą przylegać żadne materiały palne (np. zapas drewna do wędzenia, szafki ubraniowe itp.). W pomieszczeniach wędzarni nie wolno przechowywać więcej drewna niż tego wymaga 8-godzinny cykl wędzenia.
4. Po każdorazowym zakończeniu cyklu wędzenia ogień w komorach musi być wygaszony.
5. W okresach eksploatacji komór niepa wędzarniczego muszą być oczyszczone z osadu (sadza i tłuszcz) nie rzadziej niż co dwa tygodnie.

§ 9.

W portach i przystaniach rybackich miejsce na składowanie beczek z materiałami pędnymi wyznacza kapitanat portu określając warunki bezpieczeństwa pożarowego.

§ 10.

Zabrania się palenia tytoniu i używania otwartego ognia:

- 1) w magazynach i na rampach magazynów oraz podczas

ich remontów, na placach składowych i nabrzeżach oraz w łuszczarniach, elewatorach i w obiektach przedsiębiorstw prowadzących ekstrakcję nasion olejnych — z wyłączeniem pomieszczeń biurowych, mieszkalnych, wartowniczych i poczekalni,

- 2) na poddaszach i w piwnicach, w miejscach obróbki materiałów palnych przy stacjach i składowiskach podręcznych materiałów pędnych, garażach, akumulatorniach, warsztatach stolarskich, tartakach jak również w tych zabudowaniach gospodarczych, w których istnieje możliwość spowodowania pożaru od ognia otwartego oraz we wszystkich innych miejscach zagrożonych niebezpieczeństwem pożaru,
- 3) w obrębie tych miejsc, gdzie są rozmieszczone tablice i napisy ostrzegawcze o zakazie palenia tytoniu.

§ 11.

Zabrania się:

- 1) używania wózków, układarek spalinowych i elektrycznych niezabezpieczonych od iskrzenia — w magazynach, na placach składowych oraz w pomieszczeniach o dużym zapyleniu,
- 2) palenia ognia, spalania śmieci i odpadków oraz wypalania beczek: na nabrzeżach, pirsach, pomostach i placach składowych oraz w obrębie zabudowanych terenów portowych,
- 3) rozgrzewania smoły, asfaltu itp. materiałów za pomocą otwartych palenisk:
 - a) wewnątrz budynków oraz na nabrzeżach, pirsach, pomostach i placach składowych,
 - b) w odległości mniejszej — niż 30 m od magazynów i składow oraz 5 m od innych budynków,
- 4) wysypywanie na otwartych miejscach albo do pojemników innych aniżeli niepalnych, popiołu i żarzących się węgli,
- 5) rzucanie niewygaszonych niedopałków papierosów i zapalek w miejscach grożących niebezpieczeństwem ognia i powstania pożaru,
- 6) palenia ogni sztucznych, strzelania ładunkami zawierającymi palne przybłki i wystrzeliwania na wewnętrznym obszarze portu rakiet z wyjątkiem służących do używania przez statki pomocy w niebezpieczeństwie. Używanie ogni sztucznych na terenie portu z okazji uroczystości itp. może odbywać się za zgodą i na warunkach określonych przez kapitanat portu,
- 7) w uzasadnionych przypadkach kapitanat portu może zezwolić na wykonywanie robót, o których mowa w pkt. 3 pod warunkiem, że kocioł powinien być nakryty pokrywą, obok przygotowana łopata i dostateczna ilość piasku do gaszenia pożaru oraz zapewniony stały dozór.

§ 12.

Zabrania się:

- 1) przechowywania i gromadzenia jakichkolwiek przedmiotów i materiałów palnych na strychach i poddaszach i budynków mieszczących lokale mieszkalne, urzędowe, biurowe lub składowe,
- 2) przechowywania materiałów palnych służących do pakowania jak papier, słoma, wełna drzewna, szmaty, palety w stanie luźnym razem z innymi materiałami palnymi,
- 3) gromadzenia w korytarzach piwnicznych oraz klatkach schodowych przedmiotów w sposób utrudniający przejście,
- 4) gromadzenia pod zewnętrznymi ścianami budynków materiałów palnych oraz innych przedmiotów utrudniających dostęp do obiektów,
- 5) magazynowania cieczy łatwopalnych w pomieszczeniach nieprzeznaczonych do tego celu,
- 6) likwidowania istniejących zapasowych wyjść na zewnątrz budynków bez uzyskania zezwolenia właściwego państwowego nadzoru budowlanego,
- 7) pozostawiania w miejscach pracy czyściwa do maszyn oraz przetłuszczonych szmat bez zabezpieczenia ich w zamkniętych naczyniach niepalnych oraz przechowywania ich w ubraniach roboczych, w szafkach odzieżowych,
- 8) gromadzenia w miejscach obróbki drewna, wiórów i trocin ponad produkcję dzienną,
- 9) przeprowadzania przez palne ściany i dachy blaszanych przewodów dymowych bez odpowiedniego zabezpieczenia przed zapaleniem tych konstrukcji,
- 10) urządzenia wędzarni na poddaszach i w komórkach gospodarczych,
- 11) instalowania piecyków, kuchenek przenośnych oraz wszelkiego rodzaju grzejników z otwartym ogniem we-

wszystkich pomieszczeniach, w których znajdują się materiały palne,

- 12) prania odzieży w benzynie, zmywania podłóg płynami łatwopalnymi oraz dolewania paliw płynnych do palących się lamp itp. urządzeń,
- 13) ustawiania sprzętów i materiałów palnych oraz suszenia odzieży w odległości mniejszej niż 1 m od otworów palenisk pieców stałych i przenośnych piecyków żelaznych,
- 14) prowizorycznego zawieszania przewodów elektrycznych i dopuszczania do ich zawilgocenia, włączania kuchenek, grzejników i żelazek elektrycznych bez ustawienia ich na niepalnych podstawach oraz pozostawiania ich po włączeniu bez należytego dozoru,
- 15) dokonywania napraw i przeróbek instalacji i urządzeń elektrycznych przez osoby nieposiadające do tego wymaganych uprawnień,
- 16) włączania do sieci elektrycznej tyłu odbiorników energii elektrycznej, że ich jednocześnie działanie może wywołać przeciążenie sieci i nagrzanie się przewodów elektrycznych ponad dozwoloną granicę,
- 17) przechowywania we wspólnym pomieszczeniu butli z tlenem łącznie z butlami acetylenu lub wodoru jak również innych substancji, których związki chemiczne mogą spowodować zapalenie się lub wybuch,
- 18) przechowywania butli ze sprężonymi gazami bez należytego zabezpieczenia ich przed przewróceniem, wstrząsami i uszkodzeniami mechanicznymi oraz działaniem promieniowania cieplnego,
- 19) przechowywania wapna niegaszonego w pomieszczeniach wilgotnych i w pobliżu materiałów palnych,
- 20) przechowywania karbidu w wilgotnych i nieprzewodnych pomieszczeniach,
- 21) usuwania, uszkodzania i nadużywania sygnalizatorów pożarowych,
- 22) zasłaniania i zastawiania pożarowych aparatów sygnalizacyjnych, hydrantów, sprzętu pożarniczego, aparatów telefonicznych i urządzeń elektrycznych oraz tarasowania dostępu do tych urządzeń,
- 23) zastawiania przejść w magazynach i na placach składowych oraz tarasowania chociażby chwilowo dróg pożarowych i dojazdowych dla straży pożarnej,
- 24) usuwania, uszkodzania i zasłaniania tablic i napisów ostrzegawczych, zaśmiecania palnymi odpadkami opakowań i towarów wolnych miejsc magazynu i składu oraz przejść między ułożonymi stosami,
- 25) używania sprzętu pożarniczego do celów niezwiązanych z ochroną przeciwpożarową,
- 26) przechowywania na nabrzeżach i pomostach materiałów pędnych oraz naczyń (beczek) po tych materiałach,
- 27) gromadzenia i pozostawiania na nabrzeżach i pomostach wszelkiego rodzaju zbędnych przedmiotów,
- 28) dokonywania wszelkich innych czynności, które mogą spowodować powstanie lub rozszerzenie się pożaru.

Rozdział III

ZABEZPIECZENIE PRZECIWPOŻAROWE STATKÓW

Przepisy ogólne

§ 13.

Wszystkie osoby przebywające na statku obowiązane są stosować się do przepisów dotyczących bezpieczeństwa pożarowego statków.

§ 14.

Do oświetlenia ładowni i przedziałów statku może być używane tylko oświetlenie elektryczne, którego punkty świetlne winny posiadać odpowiednie zabezpieczenie przed ich uszkodzeniem.

§ 15.

1. Rozpłacanie ognia na pokładzie statku dozwolone jest wyłącznie w bezpiecznym palenisku i musi być stale pod dozorem, a rozgrzewanie i gotowanie smoły, dziegiu, żywicy, asfaltu i paku jest dozwolone wyłącznie w specjalnych kotłach zabezpieczonych pożarowo i po uzyskaniu zezwolenia kapitanatu portu.
2. Osuszanie ładowni i komór statku przy pomocy promieników itp. urządzeń odbywać się może dopiero po uprzednim otrzymaniu zezwolenia kapitanatu portu.

§ 16.

W przypadku ładowania statku materiałami wytwarzającymi pył zapalny, lampy oświetleniowe powinny posiadać obudowę przeciwybuchową.

§ 17.

Podczas międzyrejsowego remontu statku w porcie załoga pokładowa i maszynowa winna pozostać na statku w składzie zapewniającym gotowość holowniczą i obsługę stałych instalacji gaśniczych.

§ 18.

1. Spawacze przed rozpoczęciem pracy z ogniem otwartym na statku są obowiązani uzgodnić z kierownictwem statku sposób wykonywania tych prac oraz ustalić konieczne środki zabezpieczenia przeciwporażkowego.
2. Spawacze obowiązani są posiadać przy sobie zaświadczenie wydane przez Polski Rejestr Statków uprawniające do wykonywania prac spawalniczych na statkach, zaświadczenie to powinni okazywać kierownictwu statku oraz na żądanie funkcjonariuszy kapitanatu portu i inspektorów ochrony przeciwpożarowej urzędu morskiego.
3. Zabezpieczenie przeciwpożarowe prac spawalniczych na statkach należy do obowiązków kierownictwa danego statku, a w sprawach wątpliwych i zawilych opinie wydaje służba ochrony przeciwpożarowej właściwego armatora. W przypadku statku zagranicznego opinie wydaje rzeczoznawca na zlecenie kierownictwa statku.
4. Portowa straż pożarowa wystawia służbę asystencyjną w ramach zleceń usługowych w porcie, pełniąc ją zgodnie z regulaminem wydanym przez Ministerstwo Żeglugi.

§ 19.

Zabrania się:

- 1) palenia tytoniu, używania ognia otwartego i nieosłoniętego światła w ładowniach, przedziałach i pomieszczeniach magazynowych statku oraz na pokładzie statku przy odkrytych lukach w czasie przeładunku materiałów palnych i w innych miejscach oznaczonych napisami ostrzegawczymi,
- 2) wyrzucania przez iluminatory i porzucania na pokładzie, w korytarzach i w pomieszczeniach statku niewygaszonych niedopałków papierosów i innych tłących się przedmiotów.

§ 20.

Ilość i rozmieszczenie sprzętu pożarniczego oraz środków gaśniczych na statku, regulują odrębne przepisy.

Rozdział IV

POSTĘPOWANIE W WYPADKU POŻARU NA STATKU I AKCJA RATOWNICZA

§ 21.

Statek, na którym powstał pożar, powinien dawać syrena lub buczkiem trzy następujące po sobie dźwięki — dwa krótkie i jeden długi (••—). Sygnał ten z jednoczesnym nieprzerwanym biciem w dzwon powinien być powtarzany do chwili przybycia pomocy. Poza tym należy niezwłocznie alarmować z najbliższego aparatu pożarowego lub telefonicznego najbliższą straż pożarną oraz kapitanat portu.

§ 22.

1. Kierownicy statków oraz inne osoby, korzystające z portów i ich urządzeń albo przebywające z innych powodów na obszarze portu, w razie dostrzeżonego pożaru, mają obowiązek niezwłocznie uruchomić najbliższy sygnalizator pożarowy lub zaalarmować najbliższą straż pożarną telefonicznie lub w inny dostępny sposób.
2. O spostrzeżonym wydarzeniu, o którym mowa w ust. 1 należy również niezwłocznie powiadomić kapitanat portu oraz najbliższego stojącego strażnika portowego lub funkcjonariusza Milicji Obywatelskiej. Natychmiastowemu zgłoszeniu do kapitanatu portu podlegają także wszelkie inne wydarzenia zagrażające pożarem.

§ 23.

1. W przypadku powstania pożaru na statku lub w obrębie portu zarządzenia kapitana portu, odnośnie przeholowania statku oraz udzielenia pomocy w akcji ratowniczej, muszą być niezwłocznie wykonane.
2. Załoga statku ma obowiązek podporządkowania się kapitanowi portu i kierującemu akcją ratowniczą.

3. Wszystkie holowniki nie zajęte akcją pożarową i holowaniem mają obowiązek bezzwłocznie zgłosić się do dyspozycji kapitanatu portu.

§ 24.

1. Statek, na którym powstał pożar, musi być usunięty z portu jeżeli wymaga tego bezpieczeństwo innych statków, urządzeń portowych albo ruchu. Każdorazowa decyzja w tym zakresie może być podjęta wyłącznie w uzgodnieniu z Kapitanem Portu i za jego zgodą. O ile takie usunięcie jest niemożliwe statek płonący powinien być odprowadzony w miejsce niezagrożające innym statkom, a gdyby i to okazało się niemożliwe, statki stojące w pobliżu powinny być przeholowane w inne bezpieczne miejsce.
2. Jeżeli pożaru statku nie można ugasić albo pożar statku grozi rozprzestrzenieniem się na inne statki lub urządzenia portu, kapitan portu może zarządzić zatopienie statku.

§ 25.

W razie powstania pożaru na nabrzeżu, statki stojące w pobliżu powinny być przeprowadzone w bezpieczne miejsce.

Rozdział V

BUNKROWANIE STATKÓW PALIEM PLYNNYM

§ 26.

Załoga statku przed podstawieniem statku do nabrzeża Centrali Produktów Naftowych celem pobierania paliwa winna przerwać prace pokładowe.

§ 27.

Po zacumowaniu do nabrzeża CPN należy na pokładzie od strony wody przygotować cumy na dziobie i na rufie, celem natychmiastowego wydania ich na holownik w wypadku pożaru na statku.

§ 28.

Nabrzeże CPN nie może być wykorzystywane jako nabrzeże postojowe i po zakończeniu bunkrowania statek winien natychmiast odbić od nabrzeża.

§ 29.

Na statku stojącym przy nabrzeżu CPN funkcjonariusze urzędu celnego mogą wykonywać swoje obowiązki służbowe tylko w nadbudówkach. W tym czasie komunikacja towarowa i osobowa między statkiem a nabrzeżem jest niedozwolona.

§ 30.

Statek przed rozpoczęciem pobierania paliwa z bunkierki przy nabrzeżu przeładunkowym winien przerwać wszelkie prace pożarowo-niebezpieczne takie jak spawanie, za- lub wyładunek materiałów niebezpiecznych itp.

§ 31.

W czasie bunkrowania statku oficer służbowy powinien:

- 1) wywiesić w dzień flagę „B” według księgi międzynarodowych sygnałów morskich, w nocy czerwone światło widoczne dookoła,
- 2) przy trapieniu na pokładzie i przy wlewaniu paliwa wystawić tablice z napisem: „Palenie wzbronione”,
- 3) czuwać nad przestrzeganiem przepisów przeciwpożarowych przez załogę,
- 4) zorganizować przygotowanie na pokładzie linii gaśniczo-pianowej.

§ 32.

Do obowiązków oficera mechanika odpowiedzialnego za przyjęcie paliwa należy:

- 1) sprawdzić stan techniczny przewodów rozprowadzających paliwo do zbiorników i zaworów rozdzielczych,
- 2) ustalić posiadaną ilość paliwa i podać zaopatrującemu pobieraną ilość paliwa,
- 3) przygotować łącznik na statku i połączyć z nim szczelnie wąż do podania paliwa,
- 4) pod łącznikiem ustawić naczynie do zbierania ewentualnych przecieków paliwa na łączniku,
- 5) ustawić na pokładzie przy łączniku naczynie z piaskiem lub trocinami do osuszania rozlanego paliwa w czasie bunkrowania,
- 6) sprawdzić stan zabezpieczenia przewodów dymowych i spalinowych,
- 7) założyć siatkę iskrochronną na komin odprowadzający spaliny silnika głównego i agregatów,
- 8) sprawdzić drożność siatek w odpowietrznikach zbiorników paliwa,

- 9) dokonać odpowiednich uziemień ochronnych,
- 10) zgłosić zaopatrującemu gotowość statku do przyjęcia paliwa,
- 11) czuwać w sposób ciągły nad przebiegiem bunkrowania.

§ 33.

Magazynier nabrzeża bunkrowego CPN lub kierownik bunkierki przed rozpoczęciem wydawania paliwa powinien:

- 1) sprawdzić uzziemienie statku,
- 2) ustalić z odpowiedzialnym mechanikiem pobieraną ilość paliwa przez statek oraz szybkość podawania paliwa,
- 3) sprawdzić stan techniczny węży do podawania paliwa,
- 4) podać wąż do paliwa na burtę statku.

§ 34.

W czasie podawania paliwa magazynier składu CPN lub kierownik bunkierki powinien:

- 1) przestrzegać ustaleń z mechanikiem odnośnie szybkości podawania paliwa i zamknięcia zaworów sterujących,
- 2) w wypadku zauważenia nieprzestrzegania przepisów przeciwpożarowych przez załogę statku przerwać podawanie paliwa i powiadomić o tym kapitanat portu.

§ 35.

W wypadku powstania pożaru na statku w czasie bunkrowania:

- 1) należy przerwać bunkrowanie,
- 2) statek natychmiast nadaje sygnał alarmu pożarowego oraz powiadamia portową straż pożarną i kapitanat portu,
- 3) statek i CPN przystępują do gaszenia pożaru posiadanymi urządzeniami i środkami gaśniczymi,
- 4) bunkierka natychmiast odchodzi od statku.

§ 36.

W czasie bunkrowania statku zabrania się:

- 1) wykonywania na pokładzie wszelkich prac mogących spowodować wytwarzanie iskier,
- 2) palenia tytoniu w miejscach innych niż wyznaczone przez kierownictwo statku,
- 3) wyrzucania za burtę przez bulaje niedopalków papierosów,
- 4) używania węża z łącznikiem żelaznym do połączenia ze statkiem,
- 5) schodzenia na ląd mechanikowi odpowiedzialnemu za przyjęcie paliwa.

Rozdział VI

ZBIORNIKOWCE

§ 37.

Zabezpieczenie przeciwpożarowe zbiornikowców regulują przepisy szczególne w sprawie bezpieczeństwa ruchu zbiornikowców przewożących ciecze palne. Ponadto należy stosować dodatkowe środki zabezpieczenia przeciwpożarowego nakazane w niniejszych przepisach.

§ 38.

1. Komisja dokonująca oględzin zbiornikowca z ładunkiem cieczy palnych I i II klasy niebezpieczeństwa, albo nieodgazowanego po przewoźniku takich cieczy, sporządza protokół na druku według wzoru stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia. Protokół ten powinien być wypełniony w trzech egzemplarzach, tj. dla kapitana zbiornikowca, kapitana portu i portowej straży pożarnej.
2. Komisja dokonująca na kotwiczowisku oględzin zbiornikowca z ładunkiem cieczy palnych I i II klasy, albo nieodgazowanego po tych cieczach, obowiązana jest doreczyć kapitanowi statku wyciąg z przepisów dotyczących bezpieczeństwa pożarowego wymaganego przy wprowadzaniu, podczas postoju w porcie i przy wyprowadzaniu zbiornikowców z portu.

§ 39.

Statek pożarniczy wyznaczony do asysty powinien poruszać się przed zbiornikowcem w odległości do 0,5 Mm w porcie i sygnalizować w razie potrzeby jego przejście sygnałem: dwa długie, jeden krótki, jeden długi, jeden krótki i jeden długi dźwięk (— — — — —) — uwaga zbiornikowiec w ruchu.

§ 40.

1. Dalby, pomosty i nabrzeża w miejscu postoju zbiornikowca z cieczami palnymi albo nieodgazowanego po tych cieczach

czach, nie mogą posiadać żadnych metalowych części, mogących spowodować iskrzenie przy zetknięciu się ze zbiornikowcem.

2. Przedsiębiorstwo dokonujące manipulacji przeładunkowych powinno:

- 1) wykonać na nabrzeżu stałe urządzenie uziemiające z uchwytem umożliwiające podłączenie linki uziemiającej zbiornikowca,
- 2) posiadać stałą instalację gaśniczą, odpowiednio wyposażoną w środki gaśnicze z doprowadzeniem rurociągu ze środkami gaśniczymi do nabrzeża lub pomostu,
- 3) zapewnić niezbędną ilość środków gaśniczych,
- 4) miejsca cumowania zbiornikowców zabezpieczyć w urządzenia uniemożliwiające rozpyły cieczy z przewodów i zbiorników do wody lub na nabrzeże.

§ 41.

Zabrania się na zbiornikowcach podczas przeładunku i na zbiornikowcach nieodgazowanych:

- 1) palenia tytoniu w innych miejscach aniżeli pomieszczeniach mieszkalnych, świetlicowych i zbiorowego żywienia,
- 2) rozgrzewania i gotowania smoły, asfaltu, żywicy, paku i dziegciu,
- 3) czyszczenia kotłów i przedmuchiwania palenisk, używania na pokładzie i w pompowni narzędzi powodujących iskrzenia,
- 5) wiórowania i skrobienia pokładu oraz kadłuba zbiornikowca,
- 6) wchodzenia na zbiornikowce w butach mogących spowodować iskrzenie,
- 7) wyrzucania za burtę niewygaszonego popiołu.

§ 42.

Zabrania się spawania, używania otwartego ognia i światła oraz palenia tytoniu w odległości mniejszej niż 30 m od zbiornikowca, a przy przeładunku cieczy palnej I i II klasy w odległości mniejszej niż 70 m od zbiornikowca.

§ 43.

Przeprowadzanie odgazowania zbiornikowca oraz dokonywanie doraźnych remontów w okresie wyczekiwania na ładunek, dozwolone jest wyłącznie w stałych miejscach wyznaczonych przez kapitana portu i za uprzednim jego zezwoleniem.

§ 44.

1. Przed rozpoczęciem przeładunku cieczy palnych, do chwili zakończenia ich przeładunku, powinny być ustawione na nabrzeżu lub na pomoście tablice ostrzegawcze z napisem "języku polskim i angielskim: „Uwaga! Niebezpieczeństwo wybuchu — ostrożnie z ogniem”.
2. Obowiązek ustawiania tablic ostrzegawczych ciąży na przedsiębiorstwie dokonującym przeładunku.

§ 45.

Podczas przeładunku cieczy palnych należy:

- 1) na pokładzie zbiornikowca przygotować i rozwinąć sprzęt pożarniczy w ilości co najmniej: 3 gaśnice pianowe, 3 gaśnice śniegowe, 3 koce pożarnicze, piasek, 2 szufle, 2 odcinki węża tłoczego, prądownicę pianową oraz 20 litrów środka pianotwórczego. Jeżeli zbiornikowiec posiada stałą instalację gaśniczo-pianową, zdolną podać z rurociągu pokładowego pianę, wówczas nie obowiązują przygotowanie na pokładzie środka pianotwórczego,
- 2) pod kołnierzem łączącym rurociąg zbiornikowca ładunkowego z węzłem odprowadzającym paliwo, podstawić wianienki chwytające ewentualne przecieki paliwa,
- 3) rozlane na pokładzie paliwo natychmiast usunąć przy pomocy piasku lub trocin,
- 4) wstrzymać na odcinku nabrzeża w odległości nie mniejszej niż 70 m od miejsca zacumowania zbiornikowca, ruch lokomotyw parowych oraz ciągników nie będących należycie zabezpieczonych od iskrzenia.

§ 46.

W czasie przeładunku cieczy palnych odległość statku pomocniczego od zbiornikowca nie powinna być mniejsza niż

Rozdział VII

PRZEŁADUNEK LUZEM PŁYNNYCH CHEMIKALII

§ 47.

Przy przeładunku luzem płynnych chemikalii I, II i III klasy w relacjach: zbiornikowiec — cysterny kolejowe i odwrotnie oprócz przepisów w sprawie bezpieczeństwa ruchu zbiornikowców przewożących ciecze palne, stosuje się niniejsze przepisy.

§ 48.

Przed rozpoczęciem przeładunku płynnych chemikalii, kapitan portu ustala każdorazowo:

- 1) potrzebę utrzymania stałego dozoru przez rzeczoznawcę, służby bezpieczeństwa i higieny pracy, straży pożarnej i straży obiektów portowych,
- 2) ilość cystern kolejowych przewidzianych jednocześnie i jednorazowo do podstawienia pod zbiornikowiec,
- 3) do lub z ilu cystern równocześnie może odbywać się załadunek lub wyładunek,
- 4) bezpieczne miejsce w porcie służące do wyczekiwania pozostałych z ładunkiem cystern,
- 5) stan ilościowy dotyczący manipulacji cysternami kolejowymi tak pełnymi jak i pustymi, mający na celu utrzymanie pełnego bezpieczeństwa w rejonie przeładunku płynnych chemikalii,
- 6) szybkość przewozu produktu w cysternach kolejowych w obrębie portu, z zapewnieniem przez przeładowcę ciąglego w tym czasie dozoru przez konwojentów,
- 7) potrzebę utrzymania stałego nadzoru nad stanem technicznym taboru kolejowego w celu zapobieżenia iskrzenia oraz wyciekom płynnego ładunku z cystern.

§ 49.

Cysterny kolejowe powinny posiadać aktualny atest szczelności wydany przez eksperta.

§ 50.

Niezwłocznie po zacumowaniu zbiornikowca do nabrzeża, załoga statku winna dokonać odpowiednich uziemień ochronnych polegających na:

- 1) dokładnym oczyszczeniu z farby i rdzy miejsca na statku lub też burty zbiornikowca służącego do podłączenia linki uziemiającej,
- 2) podłączeniu linki uziemiającej opuszczonej ze zbiornikowca, zakończonej po obu końcach uchwytyami śrubowymi — do uziomu ziemnego wystającego ponad powierzchnię gruntu w miejscu przeładunku.

§ 51.

Dokonywanie uziemień ochronnych zbiornikowca do rurociągu składu przedsiębiorstwa przeładunkowego — jest zabronione.

§ 52.

Do obsługi przeładunku płynnych chemikalii powinni być wyznaczeni pracownicy stanowiący specjalne i przeszkolone w tym kierunku grupy robocze, wyposażone w podręczny sprzęt do pracy jak również natychmiastowej likwidacji ewentualnych przecieków, bądź też innych awarii technicznych.

§ 53.

Nad całością przebiegu przeładunku sprawuje nadzór brygadzysta rejonu portowego oraz właściwa służba spedytorska.

§ 54.

Przeładunek płynnych chemikalii luzem I, II i III klasy powinien odbywać się zawsze za pomocą rurociągu.

§ 55.

W wyjątkowych przypadkach za zgodą Dyrektora Szczecińskiego Urzędu Morskiego przeładunek, o którym mowa w § 54, może być wykonywany przy użyciu węża przeładunkowych uzbrojonych spiralą niedopuszczającą do powstania załamania.

§ 56.

Końcówki węży powinny być wyposażone w łączniki śrubowe wykonane z metalu niepowodującego iskrzenia i odpowiednio uszczelnione.

§ 57.

W czasie przeładunku końcówka węża powinna być wprowadzona do zbiornika cysterny w taki sposób, aby prze-

pompowywana ciecz spływała z wylotu węża bezpośrednio na dno cysterny, nie tworząc strumienia w wolnej przestrzeni, zmniejszając przez to możliwość powstania ładunków elektryczności statycznej.

§ 58.

Podczas przeładunku ciśnienie cieczy w węzłach nie powinno przekraczać 2,5 atmosfery.

§ 59.

1. Miejsce przeładunku winno być oznaczone niezbędną ilością tablic informacyjnych o zakazie palenia tytoniu, używania otwartego ognia, właściwościach trujących ładunku i ograniczeniu przebywania osób związanych z manipulacją.
2. Obowiązek ustawienia, konserwacji i oświetlenia tablic informacyjnych ciąży na użytkowniku nabrzeża.

§ 60.

O czasie rozpoczęcia i zakończenia prac przeładunkowych właściwy rejon portowy wykonujący te czynności powinien powiadomić dyżurnego oficera kapitanatu portu.

Rozdział VIII

MANIPULACJE WEWNĄTRZPORTOWE MATERIAŁÓW NIEBEZPIECZNYCH

§ 61.

Przeładunek materiałów niebezpiecznych powinien być dokonywany przy ścisłym zachowaniu warunków bezpieczeństwa pożarowego i innych środków zabezpieczenia przewidzianych przepisami rozporządzenia Ministra Żegluga w sprawie transportu morskiego materiałów niebezpiecznych.

§ 62.

1. Przed rozpoczęciem przeładunku materiałów niebezpiecznych, które wydzielają gazy łatwopalne, ładownia powinna być wietrzona do czasu minięcia niebezpieczeństwa wybuchu, co winno być stwierdzone próbą na stężenie zawartości gazów.
2. Materiały niebezpieczne skłonne do samozapalenia się oraz materiały łatwo zapalne, które przy zetknięciu się z wodą wydzielają gazy łatwopalne, nie mogą być przeładowywane przy zaistnieniu warunków atmosferycznych powodujących zawilgocenie tych materiałów bez specjalnego zabezpieczenia ich przed zawilgoceniem.

§ 63.

1. Środki transportu lądowego na czas przewozu w porcie materiałów niebezpiecznych klasy I i materiałów szczególnie niebezpiecznych innych klas, powinny być oznakowane dwoma żółtymi tablicami umieszczonymi po jednej z tyłu i z przodu.
2. Ciągniki powinny być zaopatrzone w sprawnie działające urządzenia przeciwwiskrowe. Sprzęt zmechanizowany o napędzie elektrycznym powinien być w stanie wykluczającym iskrzenie. Za ciągnikiem nie może być doczepiona więcej niż jedna przyczepa.
3. Środek transportu samochodowego lub ciągnikowego użyty do przewozu w porcie materiałów szczególnie niebezpiecznych powinien być pilotowany przez pojazd mechaniczny, noszący na widocznym miejscu napis na tablicy: „Pilot — materiały niebezpieczne”. Wymiary tablicy określają przepisy drogowe.
4. Samochody i inne pojazdy mechaniczne jadące w tym samym kierunku, nie mogą się zbliżać do ostatniego pojazdu przewożącego materiały niebezpieczne bliżej niż na odległość 30 m.

§ 64.

1. Powierzchnię składową materiałów niebezpiecznych w magazynie ogranicza się koniecznością pozostawienia jednej wzdłużnej i jednej poprzecznej drogi pożarowej o szerokości co najmniej 2,5 m w obrębie wydzielonej strefy pożarowej.
2. Składowanie materiałów w oparciu o ściany, przepierzenia oraz słupy nośne, na których znajduje się instalacja elektryczna, jest zabronione.
3. Odległość między złożonym materiałem a ścianami, przepierzeniami i słupami nośnymi z instalacją elektryczną powinna wynosić najmniej 0,6 m.
4. Poszczególne stopy powinny być tak układane, aby przejście między nimi wynosiło 1 m.

5. Drogi pożarowe oraz pola składowe w magazynach i na placach składowych winny być trwale oznakowane.

§ 65.

Składowanie materiałów strzępiastych jak bawełna, juta, sisal, dozwolone jest tylko w suchym, dokładnie oczyszczonym miejscu wolnym od wszelkich śladów i pozostałości po materiałach żrących, olejach, smarach i tłuszczach.

§ 66.

1. Składowanie w magazynach materiałów strzępiastych dozwolone jest przy uwzględnieniu dopuszczalnego obciążenia roboczego powierzchni magazynowej.
2. Przy spiętrzeniu materiałów strzępiastych odległość szczytu stosu od stropu pomieszczenia składowego albo dachu magazynu powinna zawsze wynosić co najmniej:
 - 1) w pomieszczeniach z palną konstrukcją dachową przy materiałach palących się płomieniem — 4 m, a przy żarzącym się — 2,5 m,
 - 2) w pomieszczeniach z niepalną konstrukcją dachową — 1 m.
3. Postanowienia ust. 2 nie dotyczą wydzielonych komór magazynowych o konstrukcji niepalnej.

§ 67.

1. Podczas przeładunku materiałów strzępiastych należy pobierać próbki w celu zbadania stanu zawilgocenia materiałów.
2. Nie wolno mieszać w stosach materiałów, w których stwierdzono zawilgocenie ponad normę albo zagrzanie oraz materiałów, które już się paliły. Materiały takie powinny być natychmiast usunięte z magazynu.
3. Przycinanie taśm stalowych i drutów może być wykonywane wyłącznie przy pomocy nożyc lub przecinaków nieiskrzących.

§ 68.

Wszystkie magazyny portowe zewnątrz i wewnątrz winny posiadać napisy ostrzegawcze o zakazie palenia tytoniu (w języku polskim i angielskim).

Rozdział IX

SKŁADOWANIE DREWNA I OPAKOWAŃ DREWNIANYCH

Składowanie drewna

§ 69.

1. Drewno na placach składowych należy układać w oddzielne stopy o wysokości nie przekraczającej 6 m.
2. Place do składowania desek i tarcicy powinny być podzielone na kwatery — strefy pożarowe, których długość nie może przekraczać 55 m, a szerokość 13 m.
3. Kwatery obejmować winny od 6 do 8 stosów, których powierzchnia składowa nie może przekraczać więcej niż 2.880 m². Odległość pomiędzy kwaterami powinna wynosić co najmniej 6 m.
4. Odległość pomiędzy stosami wzdłuż rzędów nie może być mniejsza niż 2 m, a między rzędami nie mniejsza niż 2,5 m. w obrębie tej samej strefy pożarowej.
5. Co kilka kwatery (3—4) należy urządzić drogi pożarowe o szerokości co najmniej 6 m. o powierzchni utwardzonej.

§ 70.

1. Teren składu powinien być otoczony ogrodzeniem z dojazdami i bramami prowadzącymi na skład.
2. Składowanie drewna we wszystkich postaciach bezpośrednio przy ogrodzeniu jest zabronione. Stopy powinny być odsunięte od ogrodzenia co najmniej 3 m, a jeżeli na sąsiednim terenie znajdują się budynki przylegające bezpośrednio do granic składowania, to powinien być zachowany pas ochronny o szerokości 20 m.
3. Place, na których znajdują się tartaki, stolarnie, warsztaty szkutnicze lub inne zakłady prowadzące przeróbkę drewna winny być oddzielone od budynków pasem ochronnym, o szerokości 20 m.

Składowanie opakowań drewnianych

§ 71.

Przy składowaniu opakowań drewnianych na składowiskach otwartych należy przestrzegać następujących warunków:

- 1) plac przeznaczony na składowisko powinien być ogrodzony, a w ogrodzeniu należy przewidzieć wjazdy dla straży pożarnej,
- 2) składowanie opakowań we wszystkich postaciach bezpośrednio przy ogrodzeniu jest zabronione. Stosy powinny być odsunięte od ogrodzenia co najmniej 3 m, a jeżeli na sąsiednim terenie znajdują się budynki przylegające bezpośrednio do granic składowania to powinien być zachowany pas ochronny o szerokości co najmniej 20 m.

§ 72.

1. Opakowania drewniane należy składać w stosach w ilości do 4000 szt. skrzyń lub 5000 szt. beczek, które nie mogą być układane wyżej niż 4 m. Zwiększenie ilości opakowań w stosach wymaga każdorazowo zgody urzędu morskiego.
2. Składowisko powinno być podzielone na kwatery, zawierające 6—8 stosów ustawionych w odległości co najmniej 4 m jeden od drugiego. Odległość między kwaterami powinna wynosić co najmniej 6 m. Co kilka kwater (3—4) należy urządzić główne drogi pożarowe o szerokości co najmniej 6 m o powierzchni utwardzonej.
3. Jeżeli warunki terenowe w obrębie portu nie pozwalają na składowanie opakowań zgodnie z przepisami zawartymi w § 71 i w ust. 1 i 2 niniejszego paragrafu, to opakowania powinny być składowane poza obrębem portu, w którym pozostawić wolno jedynie ilość opakowań koniecznych do zabezpieczenia potrzeb produkcyjnych na okres 1 doby.

§ 73.

1. Dla każdego składowiska należy opracować plan składowania, zawierający rozmieszczenie stosów, rodzaj składowanego opakowania oraz ich ilość. Plan składowania powinien znajdować się u kierownika składu, który obowiązany jest okazać go na żądanie funkcjonariuszy urzędu morskiego.
2. Miejsce, ilość i sposób składowania podlega zatwierdzeniu przez urząd morski.
3. Użytkownik składowiska obowiązany jest do chemicznego niszczenia trawy.

§ 74.

Przy składowaniu opakowań drewnianych w pomieszczeniach zamkniętych (magazynach) należy przestrzegać następujących warunków:

- 1) magazyny takie powinny posiadać instalację piorunochronną i oświetleniową zgodnie z przepisami budowy urządzeń elektrycznych,
 - 2) składowanie opakowań drewnianych w oparciu o ściany, przepierzenia i słupy nośne, na których znajduje się instalacja elektryczna, jest zabronione. Odległość pomiędzy opakowaniem a tymi urządzeniami powinna wynosić co najmniej 0,6 m.
- W pomieszczeniach, w których znajdują się opakowania, należy pozostawić co najmniej jedną wzdłużną i jedną poprzeczną drogę pożarową o szerokości 3 m.

§ 75.

1. Słupy linii elektryfikacyjnych przebiegających przez składowiska opakowań drewnianych muszą być zaopatrzone w sprawnie działające urządzenia piorunochronne.
2. We wszystkich budynkach na terenie placu i przyległych terenach kominy powinny być zaopatrzone w iskrochrony.

§ 76.

1. Parowozy i ciągniki wjeżdżające na składowisko powinny być zaopatrzone w iskrochrony. Parowozy powinny wjeżdżać na place z zamkniętymi popielnikami.
2. Przy bramach wjazdowych na teren składowiska powinny być ustawione odpowiednie tablice ostrzegawcze.

§ 77.

Place składowe drewna i opakowań drewnianych winny być zaopatrzone w sieć hydrantową.

§ 78.

1. Palenie tytoniu na składowiskach i w magazynach opakowań dozwolone jest wyłącznie w miejscach specjalnie oznaczonych i odpowiednio zabezpieczonych.

2. Na terenie składowiska i w magazynach opakowań nie wolno rozpalać ognia i wykonywać prac przy użyciu płomienia otwartego.
3. Zestawianie przejść i dróg przeciwpożarowych w magazynach i na składowiskach opakowań, jak również zastawianie dostępu do sprzętu przeciwpożarowego i hydrantów jest zabronione.
4. Zainstalowane na składowiskach i w magazynach urządzenia wodne powinny być utrzymane w należytym stanie.

§ 79.

1. Składowiska drewna oraz składowiska i magazyny opakowań drewnianych powinny być wyposażone w sprzęt przeciwpożarowy zgodnie z zarządzeniem Komendanta Głównego Straży Pożarnej.
2. Dla każdego składowiska drewna oraz magazynu opakowań drewnianych należy opracować instrukcję na wypadek pożaru i zapoznać z nią pracowników. Instrukcja taka powinna być umieszczona na widocznym miejscu.
3. Na terenie składowiska drewna oraz składowiska i magazynu opakowań drewnianych powinny być rozmieszczone na widocznych miejscach i w dostatecznej ilości tablice z zakazem palenia tytoniu.

§ 80.

1. Place składowe drewna i opakowań drewnianych muszą być stale dozorowane.
2. Obowiązkiem służby dozoru jest ciągle przebywanie na placach oddanych im pod dozór oraz baczne pilnowanie składowiska i przestrzeganie zasad bezpieczeństwa pożarowego.

Rozdział X

MANIPULACJA W PORCIE
KONTENERÓW (POJEMNIKÓW) CHŁODNICZYCH

§ 81.

1. Składowanie kontenerów chłodniczych posiadających silniki spalinowe winno mieć miejsce tylko na terenie bazy kontenerowej i w wydzielonych na ten cel sektorach.
2. Uzupełnienie zbiorników paliwa może odbywać się wyłącznie przy pomocy autocysterny przy pełnej technicznie sprawności urządzeń i przewodów paliwowych.
3. Kontenery puste nie posiadające towaru winny być ustawiane na placu w sposób uniemożliwiający dojazd do zbiorników z paliwem, to jest zestawione silnikami do zewnątrz.
4. Przeprowadzanie wszelkich remontów może odbywać się wyłącznie w miejscu wyznaczonym do tego celu.
5. Obsługa kontenerów chłodniczych znajdujących się na terenie bazy winna posiadać odpowiednie w tym zakresie przeszkolenie przeciwpożarowe.
6. Na terenie bazy składowania kontenerów chłodniczych winien być urządzony punkt sprzętu przeciwpożarowego wyposażony w szczególności we właściwe środki gaśnicze dla tego rodzaju obiektów.
7. O zakazie palenia tytoniu oraz posługiwania się otwartym ogniem winny informować wyraźne napisy ostrzegawcze.
8. Teren składowania kontenerów winen posiadać sprawne środki łączności z jednostką straży pożarnej.

Rozdział XI

PRZEPISY KOŃCOWE

§ 82.

Traci moc zarządzenie porządkowe nr 2 Dyrektora Szczecińskiego Urzędu Morskiego z dnia 17 marca 1965 r., w sprawie bezpieczeństwa pożarowego na obszarze morskich portów i przystani (Dz. Urz. WRN Nr 5, poz. 14).

§ 83.

Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 1 miesiąca od dnia ogłoszenia.

Dyrektor
Szczecińskiego Urzędu Morskiego
Edward Rumatowski

Załącznik do zarządzenia
porządkowego Nr 1 Dyrektora SUM

WNIOSKI KOMISJI
Conclusions of the Commission

....., dnia
the

PROTOKOŁ OGŁĘDZIN ZBIORNIKOWCA

Raport of tanker inspection

Commission consisting of:

1. St. Ofic. Portu
Chief Harbour officer
2. Komendant (oficer) PSP
Chief of the Harbour Fire Brigade
- W obecności kapitana statku
in assistance of Ship's Master.
1. Nazwa statku 2. bandera
Ship's name flag
2. Skąd przybywa
Port of departure
3. Nazwa ład. i temp. zał.
Kind of cargo and temp. of inflammability
4. Czy zbiornikowiec posiada ważne dokumenty żeglugowe

..... wystawione przez
Has the ship valid shipping certificates and documents?
(yes/no)
Issued by:

OŚWIADCZENIE KAPITANA
Ship's master statement

Oświadczam, że:

I state herewith that:

- a) stan bezpieczeństwa przeciwpożarowego zbiornikowca jest zgodny z przedstawionymi dokumentami i odpowiada wymogom instrukcji klasyfikacyjnej i przepisom administracyjnym kraju bandery statku,
— the security state of this tanker against fire is according to presented documents and is in conformity with classification society and administration regulations of ship's flag,
- b) zabezpieczenie urządzeń: nawigacyjnych, sygnalizacyjnych, wentylacyjnych, sieci elektrycznej, za- i wyładunkowych, kuchennych, przeciwpożarowych jest właściwe,
— the security of navigation, signal and ventilation apparatus, electric lines, loading and discharging gear, as well as galley equipment — are well protected against the fire,
- c) statek przecieków kadłuba nie ma,
— the ship has no leakage of shell-plating,
- d) zbiornikowiec posiada plan pożarowy i załoga jest przeszkolona pod względem pożarowym,
— the tanker possesses a fire-plan and the crew has undergone anti-fire training,
- e) na zbiornikowcu są przestrzegane przepisy bezpieczeństwa przeciwpożarowego,
— on the tanker all anti-fire regulations are respected.

.....
podpis kapitana
master's signature

1. Przy wprowadzeniu
On entering the Harbour

2. Podczas pobytu w porcie
During the stay in the Harbour

3. Przy wyprowadzeniu
On leaving the Harbour

Na podstawie powyższego protokołu Komisja
wnosi o zezwolenie na wprowadzenie zbiornikowca do portu.
In accordance with the above the commission postulate: to grant (not to grant). The permission to bring the tanker i. Harbour.

Podpis Komisji
Signature of the Commission Members

Decyzja Kapitanatu Portu
Harbour Master's decision:

Poz. 18

OBWIESZCZENIE

Wojewody Szczecińskiego
z dnia 15 lutego 1974 r.
o sprostowaniu błędów

Na podstawie § 9 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 czerwca 1964 r. w sprawie ogłaszania uchwał rad narodowych i ich prezydiów oraz w sprawie wydawania dzienników urzędowych wojewódzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 24, poz. 156), prostuje się następujący błąd pisarski:

§ 2 ust. 1 uchwały Nr XX 84/72 Powiatowej Rady Narodowej w Szczecinie z dnia 28 września 1972 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia zwierząt gospodarskich na terenie powiatu szczecińskiego (Dz. Urz. WRN Nr 13, poz. 98), winien mieć brzmienie: „bydło i konie w wieku od 6 miesięcy, należące do osób fizycznych”.

wz. Wojewody
Andrzej Grabski
Wicewojewoda

Adres Redakcji: Urząd Wojewódzki w Szczecinie, Wały Chrobrego 4, pok. 113, tel. 303-432. Nr kodu 70-502.

Adres Administracji: Urząd Wojewódzki w Szczecinie, Wały Chrobrego 4, pok. 6, tel. 303-259.

Warunki prenumeraty:

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od 1. I) lub na okres półroczny (od 1. I. i od 1. VII). Opłata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty.

Prenumerata półroczna 1 egz. — 10 zł
Prenumerata roczna 1 egz. — 18 zł

Cena pojedynczego egzemplarza do 4-ch stron druku — 0,90 zł przy większej ilości druku o 0,30 zł więcej od każdej strony drukowanej.

Prenumeratę uiszczać należy z góry na konto Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie do NBP w Szczecinie II Oddział Miejski Nr 1412-94-214/2.

Część 97, dz. 41, rozdz. 412, § 55 powiadamiając o wpłacie Wydział Budżetowo-Gospodarczy Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie.

ODBIORCA: